

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 27 kwietnia 2009 r.

w sprawie istnienia nadmiernego deficytu we Francji

(2009/414/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 104 ust. 6,

uwzględniając zalecenie Komisji,

uwzględniając uwagi Francji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 104 Traktatu państwa członkowskie mają unikać nadmiernego deficytu budżetowego.
- (2) Pakt na rzecz stabilności i wzrostu opiera się na dążeniu do zapewnienia solidnych finansów państwa jako środka służącego umocnieniu warunków stabilności cen oraz silnego, trwałego wzrostu, sprzyjającego tworzeniu nowych miejsc pracy.
- (3) Procedura nadmiernego deficytu określona w art. 104 oraz wyjaśniona w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1467/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu⁽¹⁾ (które jest częścią Paktu na rzecz stabilności i wzrostu) przewiduje podjęcie decyzji w sprawie istnienia nadmiernego deficytu. Załączony do Traktatu Protokół w sprawie procedury nadmiernego deficytu zawiera dalsze postanowienia dotyczące wdrażania procedury nadmiernego deficytu. Szczegółowe zasady i definicje w zakresie

stosowania postanowień wspomnianego Protokołu określono w rozporządzeniu Rady (WE) nr 3605/93⁽²⁾.

- (4) Przeprowadzona w 2005 r. reforma Paktu na rzecz stabilności i wzrostu miała na celu wzmocnienie jego skuteczności i podstaw gospodarczych oraz ochronę stabilności finansów publicznych w perspektywie długoterminowej. W szczególności jej celem było, by na wszystkich etapach procedury nadmiernego deficytu w pełni uwzględniono kontekst gospodarczy i budżetowy. W związku z powyższym Pakt na rzecz stabilności i wzrostu zawiera wytyczne wspierające realizację polityki rządu mającej na celu szybkie przywrócenie dobrego stanu finansów publicznych z uwzględnieniem sytuacji gospodarczej.
- (5) Postanowienia art. 104 ust. 5 Traktatu nakładają na Komisję obowiązek skierowania opinii do Rady w przypadku uznania przez Komisję, że w państwie członkowskim istnieje nadmierny deficyt lub że taki deficyt może wystąpić. Uwzględniwszy sprawozdanie opracowane zgodnie z art. 104 ust. 3 oraz wzięwszy pod uwagę opinię Komitetu Ekonomiczno-Finansowego wydaną zgodnie z art. 104 ust. 4, Komisja doszła do wniosku, iż we Francji istnieje nadmierny deficyt. W związku z tym dnia 24 marca 2009 r. Komisja przedstawiła Radzie stosowną opinię w sprawie Francji⁽³⁾.
- (6) Artykuł 104 ust. 6 Traktatu stanowi, że Rada po dokonaniu całościowej oceny, a przed podjęciem decyzji w sprawie istnienia nadmiernego deficytu, zobowiązana jest rozważyć wszelkie uwagi zgłaszane przez dane państwo członkowskie. W przypadku Francji całościowa ocena prowadzi do następujących wniosków.

⁽²⁾ Dz.U. L 332 z 31.12.1993, s. 7.

⁽³⁾ Wszystkie dokumenty związane z procedurą nadmiernego deficytu dotyczącą Francji dostępne są na stronie internetowej: http://ec.europa.eu/economy_finance/netstartsearch/pdfsearch/pdf.cfm?mode=_m2

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 6.

- (7) Zgodnie z informacjami przekazanymi przez władze Francji w dniu 6 lutego 2009 r. deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych w 2008 r. wyniósł 3,2 % PKB ⁽¹⁾ i tym samym przekroczył wartość referencyjną ustaloną na poziomie 3 % PKB. W sprawozdaniu Komisji na mocy art. 104 ust. 3 uznano, że deficyt zbliżał się do wartości referencyjnej, tj. 3 % PKB, lecz jej przekroczenie nie ma charakteru wyjątkowego w znaczeniu postanowień Traktatu i Paktu na rzecz stabilności i wzrostu. W szczególności stwierdzono, iż nie wynika ono ze znacznego pogorszenia koniunktury gospodarczej w 2008 r. w rozumieniu Traktatu oraz Paktu na rzecz stabilności i wzrostu. Francuski urząd statystyczny (INSEE) szacuje, że w 2008 r. wzrost PKB osiągnął 0,7 %, wobec 2,2 % odnotowanych w roku 2007. Przekroczenie wartości referencyjnej nie może być uważane za tymczasowe. Zgodnie ze śródkresową prognozą służb Komisji ze stycznia 2009 r. przewiduje się, że w 2009 r. deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych osiągnie 5,4 % PKB, a następnie – przy założeniu niezmiennego kursu polityki – obniży się nieznacznie do 5 % w roku 2010, kiedy wpływ planu naprawy gospodarczej na budżet przestanie być odczuwalny. W związku z powyższym przewidziane w Traktacie kryterium deficytu nie jest spełnione.
- (8) Zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1467/97 „istotne czynniki” mogą zostać uwzględnione w procesie

podejmowania decyzji Rady w sprawie istnienia nadmiernego deficytu zgodnie z art. 104 ust. 6 wtedy, gdy spełniony jest w pełni podwójny warunek: deficyt zbliża się do wartości referencyjnej oraz przekroczenie przez niego tej wartości ma charakter tymczasowy. W przypadku Francji ten podwójny warunek nie jest spełniony. Dlatego też istotne czynniki nie zostały uwzględnione w procesie podejmowania niniejszej decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Z ogólnej oceny wynika, że we Francji istnieje nadmierny deficyt.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Francuskiej.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 27 kwietnia 2009 r.

W imieniu Rady

A. VONDRA

Przewodniczący

⁽¹⁾ W dniu 4 marca rząd ogłosił, że według prognoz deficyt w 2008 r. wyniósł 3,4 %. Wskazana wartość szacunkowa nie jest ostateczna.